

La tribuna

Des de la Xina amb amistat

Aquesta cessió o concessió no malmetrà la sobirania, és a dir, la capacitat decisòria andorrana?

ELISABET

Zoppeti

El dimarts de la setmana passada esmorzava, assaborint el cafè de primera hora, amb la notícia d'El Periòdic que, els «nostres amics» xinesos han manifestat la seva disponibilitat per invertir en la construcció d'un aeroport al Principat. La notícia de l'aeroport va fent via des de fa dies. La Cambra de Comerç veu aquest projecte absolutament viable i molt necessari. He de dir que si ja era prou sorprenent la proposta de fer l'aeroport al mig de les pistes de Grandvalira, encara més sorprenent ha estat la proposta d'inversió dels xinesos.

A mi aquesta mena de titulars em plantegen molts interrogants –vull suposar que a molts dels lectors també–, i em demano si acabaré trobant les respostes i com seran aquestes respostes. El Periòdic del dia 3 de juliol, en relació amb la inversió de l'aeroport, publicava un article en el qual s'informava que la Xina havia invertit a Andorra, des del 2012, més de tres milions d'euros, distribuïts en setant-sis projectes. Davant d'aquesta informació, continuo dient que em plantejo una sèrie d'interrogants, que no sé si tindran resposta.

En primer lloc, cal plantejar-se la viabilitat efectiva d'un aeroport al Principat. L'entusiasme de la Cambra de Comerç per aquest projecte no té preu, perquè ho valoren «entre» cinc-cents i set-cents milions d'euros! En italià en dirien *peccata minuta*. Una cosa petita, sense importància. Hem de creure que els empresaris andorrans rectors de la Cambra ho tenen molt clar. A més, ja han decidit la ubicació: l'aeroport se situaria en terrenys de Grau Roig.

Són terrenys comunals i ens assegurem que, a més, el Comú d'Encamp ja ha mostrat la seva bona predisposició a una cessió de terrenys. Si això és així, hem d'espe-

MARICEL BLANCH

rar que s'explicarà el benefici que hi haurà per a tots els encampadans. També cal veure si els estudis de viabilitat del projecte avalen l'entusiasme de la Cambra de Comerç. Perquè, més enllà d'una bonica presentació gràfica el dia 19 de juny, no s'ha distribuït cap documentació. Tanmateix, hi ha una pregunta obligada: si els xinesos inverteixen en aquest projecte, què voldran a canvi?

No ens enganyem, ningú regala grans quantitats de diners de ma-

Pretenem portar un turisme de qualitat a gaudir de la pau i el silenci de les nostres muntanyes i al capdavant els oferiríem soroll i fum.

nera desinteressada, a no ser que s'hagi inclòs el nostre país en una llista de beneficiaris d'una ONG i siguem el seu darrer projecte. Què volen realment? Que Andorra sigui el seu port franc, com apuntaven algunes veus davant de la notícia?

Que els deixem obrir més basars? Les preguntes sorgeixen, però de moment es queden sense resposta, i les meves no són preguntes retòriques. Continuo pensant que no ens donaran molt a canvi de no res. La inversió xinesa a l'aeroport de Tou-

louse-Blagnac ja ha demostrat que enlloc, a la Xina tampoc, estaquen als gossos amb llonganisses.

Per la seva banda, el diari digital *Ara.ad* explica que l'esport blanc, que amb tanta facilitat es pot practicar al nostre país, té una sobtada popularitat entre els xinesos, i que aquest punt els atraurà cap al nostre país, motiu de més per tenir un aeroport en un país de muntanya i amb bons dominis esquiables. Ai! Perdó, de quin aeroport hem de parlar? Del nostre, no del d'ells.

Torno a demanar disculpes al lector, doncs tinc una imaginació molt creativa, i els veig –als xinesos– baixant les escales dels avions que aterren a l'aeroport de Grau Roig, amb les botes posades i els esquis a l'espatlla, tots preparats per començar a lliscar per les nostres pistes ara ja sonoritzades amb els sorolls dels motors supersònics.

Pretenem portar un turisme de qualitat a gaudir de la pau i el silenci de les nostres muntanyes i al capdavant els oferiríem soroll i fum.

Bé, imaginació a part, jo personalment –i és la meua opinió– no sé pas veure la viabilitat d'aquest aeroport i, si a més, en aquesta operació hem de sumar inversió xinesa, encara em costa més entendre-ho. On són ara els defensors de la sobirania andorrana? Una instal·lació aeroportuària que hauria d'assenotar la independència d'Andorra i el seu accés al món sense haver de circular per França i Espanya, s'ha de cedir en concessió a un país tercer? –o a empreses públiques o controlades per l'Estat d'aquell país tercer?– Aquesta cessió o concessió no malmetrà la sobirania, és a dir, la capacitat decisòria andorrana? A la Unió Europea –i al Copríncep francès– els semblarà bé aquesta cessió de sobirania al seu gran competidor comercial?

Al capdavant, les meves preguntes resten sense resposta. El Govern dissimula i no em sembla pas una bona manera d'encarar una qüestió de cabdal importància per Andorra. ≡

Membre de la Comissió Política Nacional de Progressistes-SDP.